

KiFiD

Klachteninstituut Financiële Dienstverlening

Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2012-24 d.d. 25 januari 2012

(mr. C.E. du Perron, voorzitter en mevrouw mr. M. Nijland, secretaris)

Samenvatting

Een vordering uit een rekening-courantverhouding verjaart vijf jaar nadat het saldo opeisbaar is geworden en de rekening is geëindigd. Voor het aanvangstijdstip van de verjaring is in dit geval de administratie van Aangeslotene beslissend, nu Consument niet gemotiveerd heeft gesteld dat de rekening op een ander moment is geëindigd. Geen verjaring aangenomen.

1. Procesverloop

De Commissie beslist met inachtneming van haar reglement en op basis van de volgende stukken:

- het dossier van de Ombudsman Financiële Dienstverlening;
- het door Consument ondertekende vragenformulier voorzien van een begeleidend schrijven;
- het verweerschrift van Aangeslotene;
- de repliek van Consument;
- de dupliek van Aangeslotene;
- de na de hoorzitting op verzoek van de Commissie door Aangeslotene ingediende toelichting met betrekking tot de beëindiging van de rekening-courant;
- de reactie daarop van Consument.

2. Overwegingen

De Commissie heeft vastgesteld dat tussenkomst van de Ombudsman Financiële Dienstverlening niet tot oplossing van het geschil heeft geleid en dat beide partijen het advies van de Commissie als bindend aanvaarden.

Partijen zijn opgeroepen voor een mondelinge behandeling op woensdag 24 augustus 2011. Aldaar zijn partijen verschenen.

3. Feiten

De Commissie gaat uit van de volgende feiten:

- 3.1. Consument is in 1998 in staat van faillissement verklaard. Hij hield toen een rekening-courant aan bij Aangeslotene. De rekening vertoonde op het moment van het ingaan van het faillissement een debetsaldo. In 1999 is het faillissement opgeheven wegens gebrek aan baten.
- 3.2. Op 3 april 2001 heeft Consument Aangeslotene een voorstel gedaan tot afbetaling van het openstaande saldo op de rekening courant. Aangeslotene is hier niet mee akkoord gegaan.

KiFiD

Klachteninstituut Financiële Dienstverlening

- 3.3. Op 3 maart 2008 zijn Consument en Aangeslotene alsnog een afbetalingsregeling van € 100,- per maand overeengekomen. Consument heeft slechts enkele termijnen voldaan.

4. De vordering en grondslagen

- 4.1. - Consument vordert primair vaststelling van verjaring van de vordering en doorhaling van de BKR-registratie ten laste van Consument.

- Subsidiair vordert Consument een mogelijkheid tot afkoop van het openstaande saldo en doorhaling van de BKR-registratie.

- 4.2. Deze vordering steunt zakelijk op de volgende grondslagen:

- De vordering van Aangeslotene is mogelijk al verjaard in 2001, maar in elke geval op 3 april 2006. Afspraken die na deze datum zijn gemaakt zijn vernietigbaar op grond van dwaling, misbruik van omstandigheden, dan wel in strijd met de redelijkheid en billijkheid.
- Consument beroept zich op HR 18 januari 1980, NJ 1980, 263. Uit dit arrest blijkt dat de enkele erkenning van het bestaan van de schuld niet kan worden beschouwd als een daad die doet veronderstellen dat men afstand doet van een verkregen verjaring.
- Voorts doet Consument een beroep op HR 18 oktober 2002, NJ 2002, 565. Uit dit arrest volgt dat afstand van verjaring alleen mogelijk is wanneer men zich van de bevoegdheid tot het invoeren van de verjaring bewust is, of wanneer de wederpartij op dat bewustzijn mocht vertrouwen. Dat mocht Aangeslotene in deze zaak niet.
- Consument beroept zich tevens op een uitspraak van de Rechtbank Almelo van 19 januari 2005, waaruit volgens hem volgt dat door het aangaan van een betalingsregeling de verjaring niet is gestuit. Dit zou afbreuk doen aan het doel van de wetgever.

- 4.3. Op de stellingen die Aangeslotene aan haar verweer ten grondslag legt wordt hierna, voor zover van belang, nader ingegaan.

5. Beoordeling

- 5.1. De Commissie stelt vast dat zij op grond van art. 27.1 sub b van haar in deze zaak toepasselijke Reglement, niet bevoegd is te oordelen over vorderingen met betrekking tot zaken die ter beslechting kunnen worden voorgelegd aan de Geschillencommissie Bureau Kredietregistratie. De vorderingen van Consument ter zake van zijn registratie komen daardoor niet voor behandeling in aanmerking.

- 5.2. De vraag die rest is of Aangeslotene in rechte aanspraak kan maken op het openstaande saldo op de rekening-courant, nu Consument in 1998 failliet is verklaard en partijen op 3 maart 2008 een afbetalingsregeling zijn overeengekomen ten aanzien van de openstaande schuld.

KiFiD

Klachteninstituut Financiële Dienstverlening

- 5.3. Ter beoordeling staat in de eerste plaats of de vordering van Aangeslotene tot betaling van het verschuldigde uit hoofde van de rekening-courantverhouding, is verjaard. Aangeslotene heeft hieromtrent in een laat stadium van het geding – maar nog wel tijdig – aangevoerd dat art. 6:140 lid 4 BW meebrengt dat geen verjaring heeft plaatsgevonden. Volgens deze bepaling verjaart een vordering uit hoofde van een rekening-courantverhouding na verloop van vijf jaren na de dag, volgende op die waarop de rekening is geëindigd en het saldo opeisbaar is geworden. Tussen partijen is niet in geschil dat de vordering in 1998, als gevolg van het faillissement van Consument, direct opeisbaar is geworden. Aangeslotene betoogt dat de rekening-courant op 24 februari 2004 is geëindigd en dat op dat moment het eindsaldo is vastgesteld. Zij heeft hiertoe een afschrift uit haar administratie overgelegd. Daarnaast heeft zij gesteld dat het laatst aan Consument toegezonden dagafschrift dateert van februari 2004. Consument heeft niet, althans niet voldoende gemotiveerd, aangevoerd dat de rekening op een ander – eerder – moment is geëindigd. Daarmee staat voor de Commissie vast dat de rekening-courant op 24 februari 2004 is geëindigd.
- 5.4. Consument heeft in reactie op het betoog van Aangeslotene aangevoerd dat art. 6:140 lid 4, gelet op de aard van de rechtsverhouding tussen partijen, buiten beschouwing dient te blijven op grond van art. 6:140 lid 5 BW. De Commissie is echter niet gebleken van enige bijzonderheid in de rechtsverhouding tussen partijen die mee zou kunnen brengen dat de verjaringsregel van art. 6:140 lid 4 tussen hen niet zou moeten gelden. Dat brengt met zich mee dat de verjaringstermijn van vijf jaar is gaan lopen op 25 februari 2004 en dat de vordering niet eerder dan 24 februari 2009 zou verjaren. Omdat partijen voorafgaande aan die datum een afbetalingsregeling zijn overeengekomen, waarbij Consument de vordering heeft erkend, is de verjaring op grond van art. 3:318 BW gestuit. Dat betekent dat nog geen verjaring heeft plaatsgevonden.
- 5.5. Nu de vordering van Aangeslotene niet is verjaard, kunnen de stellingen van partijen over de vraag of Consument al dan niet afstand van verjaring heeft gedaan buiten beschouwing blijven. De vorderingen van Consument dienen te worden afgewezen.

6. Beslissing

De Commissie stelt bij bindend advies vast dat de vorderingen van Consument ter zake van de BKR-registratie niet door haar kunnen worden behandeld en dat de vorderingen van Consument voor het overige worden afgewezen.

In artikel 5 van het Reglement van de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening is bepaald in welke gevallen beroep openstaat van beslissingen van de Geschillencommissie Financiële Dienstverlening bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. Daarbij geldt een termijn van zes weken na verzending van deze uitspraak.